

Medlem for Skanderborg Amt siger, at saa vidt han vidste, havde det ikke været vanskeligt for Kommunerne at faa Tilladelse, er det vist rigtigt, men jeg har heller ikke anset det for min Opgave at lægge Kommunerne Vanskeligheder i Vejen. Jeg har anset det for min Pligt at lade Indenrigsministeriet undersøge, om Kommunernes Forhold var saadanne, at der var Rimelighed for at give Tilladelsen, og jeg skal gerne i Udvalget lade det ærede Medlem se, hvorledes saadanne Sager behandles, hvorledes man Sag for Sag har undersøgt Kommunernes Forhold, deres vanskelige Stilling, og derefter rent departementalt har truffet Afgørelsen.

Med Hensyn til det af det ærede 5te Medlem for Skanderborg Amt særlig rejste Spørgsmaal, om Dyrtidsskatten, skal jeg ogsaa gøre nogle Bemærkninger. Det ærede Medlem mente, at nogle af de Udgifter, som ifølge den gamle Dyrtidslov, der altsaa nu foreslaas forlænget, kunde dækkes gennem Dyrtidsskatten, nu maa siges at være blevet normale, at Lønningsudgifterne er normale, og at Alderdomsunderstøttelsesudgifterne er ved at blive normale. Deri skal jeg ikke modsige det ærede Medlem. Naar det ærede Medlem dernæst sagde, at Udgifterne til Sikringsstryken neppe kan være store nu, kan jeg bekræfte det, men Loven om Hjælp til de indkaldtes Familier bestaar endnu, og man har ment, at den burde opretholdes for de ganske faa Tilfælde, som endnu kan tænkes at indtræffe. Det kan dog neppe spille nogen stor Rolle, at denne Udgift kan dækkes ved Hjælp af Dyrtidsskatten. Men med Hensyn til de andre Udgifter, om hvilke jeg er enig med det ærede Medlem i, at de er ved at blive normale, er der en ganske anden Begrundelse af Nødvendigheden af at lade dem affholdes af Dyrtidsskatten end den, at de er ekstraordinære, nemlig den, at hvis man ikke tillader disse Udgifter afholdt af Dyrtidsskatten, vil det være nødvendigt at afholde dem af den ordinære kommunale Skat. Det vil sige, at Udgifterne bliver væltet bort fra de mere velstaaende Klasser, som man ved Dyrtidsloven har Adgang til at paalægge denne Skat, over paa mindre bemidlede. Derfor tror jeg ikke, at dette høje Ting vil være med til at bestemme, at Skatten ikke maa opkræves til disse Formaal. Hvis man vil gaa den Vej, vil det kræve en vidtgaaende Revision af den kommunale Skattelovgivning, saa snart denne kan finde Sted. Det er imid-

lertid et Arbejde, som vil koste baade Administrationen og Lovgivningen betydelig Tid, men som for øvrigt maa gøres. Saa snart dette er til Ende, vil der ikke være den samme Grund til Dyrtidsskatten, som der nu er, men saa længe de nugældende kommunale Skattebestemmelser ikke har kunnet ændres, vil det være nødvendigt for at skaffe Dækning for de Udgifter, som er paaførte Kommunen som en Merudgift, selv om den efterhaanden bliver normal, at have Tillægsskatteregler, som gør det muligt for Kommunen at opkræve de nødvendige Beløb hos den velstillede Del af Befolkningen.

Det ærede 5te Medlem for Skanderborg Amt (Korsgaard) gjorde endnu en Bemærkning vedrørende §5, om de 500 000 Kr. til Kommunerne. Jeg skal oplyse, at Tingenes Finansudvalg, med hvem jeg fører Samraad i Henhold til Loven om denne Bevillings Anvendelse, har anmodet om Oplysning om, hvorledes Loven er blevet bekendtgjort for Kommunerne. Loven er blevet bekendtgjort paa den Maade, at den er sendt til hver enkelt Kommune, og derigennem maa enhver Kommune have en Tilskyndelse til at undersøge, hvilke Rettigheder den har. Kommuner, som ikke har søgt, kan ikke undskylde sig med ikke at have været bekendte med Loven, thi Loven har været dem tilstillet. Men direkte at sige til Kommunerne: „Her er 500 000 Kr., som I kan faa Andel i“, forekommer mig ikke at være den rette Fremgangsmaade, thi det var jo som at opfordre alle til at bede om Andel i disse 500 000 Kr., og saa vilde de smuldre bort mellem Fingrene paa Administrationen. Nej, det er tilstrækkeligt, at Loven vedtages, og at Kommunerne har Loven i Hænde. Saa maa de Kommuner, som mener sig berettigede til at faa Andel heri, ansøge derom. Med Hensyn til Fordelingen skal jeg sige, at det vistnok kun er et ganske lille Beløb, der falder paa nogle ganske faa og smaa Kommuner, hvis Skatteprocent har været lav som Følge af Forhold af særlig Natur. Ellers er de Kommuner, der har søgt, alle sammen Kommuner, hvis Forhold utvivlsomt er vanskelige, ogsaa i Henseende til deres Skatteforhold.

Jeg skal til sidst blot takke for Lovforslagets Behandling og udtale Haabet om, at en kortvarig Udvalgsbehandling maa bringe de faa Dissenser ud af Verden, som ved denne Forhandling synes at være til Stede.